

Lesinger 14. søndag i det alminnelige kirkeår (år B)

1. lesning Esek 2,2–5 *De er en trassig ætt, de skal skjønne at en profet har vært midt iblant dem*

I de dager kom ånden i meg, og den reiste meg opp så jeg stod. Og jeg hørte på ham som talte til meg. Han sa til meg:

«Menneske, jeg sender deg til israelittene, dette opprørske folk som har reist seg imot meg. Både de og deres fedre har vært troløse mot meg helt til denne dag. Til disse mennesker med freidig mine og harde hjerter sender jeg deg, og du skal si til dem: Så sier Herren Gud. Og enten de vil høre eller ikke – for de er en trassig ætt – så skal de skjønne at en profet har vært midt iblant dem.»

Responsoriesalme Sal 123 (122),1–2a. 2bcd. 3–4

Omkved: Til deg løfter jeg mine øyne,
du som troner i himmelen.

Til deg løfter jeg mine øyne,
du som troner i himmelen.
Som tjenerens øyne følger sin herres hånd,
som tjenestepiken følger sin frues hånd,
slik følger våre øyne Herren, vår Gud,
inntil han er oss nådig.

Miskunn deg, Herre, miskunn deg over oss,
for vi er rikelig mettet med hån.
Vår sjel er mettet til overflod
av hån fra de rike og spott fra de stolte.

2. lesning 2 Kor 12,7–10

Jeg roser meg av min avmakt, for at Kristi kraft kan utfolde seg over meg

Brødre, for at jeg ikke skal tro for stort om meg selv på grunn av disse høye åpenbaringene, har jeg fått en torn som står meg i kroppen – et Satans sendebud som skal slå meg i ansiktet, så jeg ikke skal bli for stor på det. Tre ganger har jeg bedt Herren om å få slippe av med ham. Men han har svart: «Min nåde er nok for deg; for det er gjennom avmakt at min kraft utfolder sin fulle styrke.»

Og derfor roser jeg meg også aller helst av min avmakt, for at Kristi kraft kan utfolde seg over meg. Ja, derfor er jeg glad over min maktesløshet – over mishandlingen, over nøden og forfølgelsene og alle de trengsler jeg gjennomgår for Kristi skyld; for hver gang jeg står maktesløs, da er jeg nettopp sterk!

Halleluja Jf. Luk 4,18

Halleluja. Herrens Ånd er over meg,
han har sendt meg med gledesbud til de fattige. Halleluja.

Evangelium Mark 6,1–7a (1–6)

Det er bare i sin hjembygd at en profet blir ringeaktet slik

På den tid kom Jesus til sin hjembygd, i følge med sine disipler. Og på sabbaten begynte han å undervise i synagogen.

Men alle de som hørte ham der, undret seg svært og spurte: «Hvor har han alt dette fra? Hva er dette for en visdom han har fått? Og undergjerningene som er skjedd ved hans hender? Det er da tømmermannen, sønn av Maria og bror til Jakob og Joses og Judas og Simon – og søstrene hans bor også her?» Og de festet ingen lit til ham.

Da sa Jesus til dem: «Det er bare i sitt hjem – i sin hjembygd og sin egen slekt – at en profet blir ringeaktet slik.» Og han kunne ikke gjøre noen av sine undergjerninger der; han la bare hendene på noen få syke og helbredet dem. Men han var forundret over deres vantro. Så drog han omkring i landsbyene og underviste.